potentes qui sine aliqua dubitatione ꝑ
predicatores ac confessores sciunt ꝙ si
in peccatis sine cōtritione decedūt ꝙ ad
infernū descendāt ⁊ ibi eternaliter puni
antur. Et hoc non obstante peccata suꝑ
peccata accumulant. Et ideo de diuiti/
bus scribitur. Ubi sunt potentes mun
di huius qui cum canibus ⁊ auibus lu
debant. Mortui sunt ⁊ ad infernum de
scenderunt. Tercius socius scʒ xp̄ianus
qui non in peccatis nec in mala fide dor
mit. sed bonis operibus vigilat per con
cilium angeli. i. spiritus sancti dona vitā
suā sic diriget vt panem scʒ regnum ce/
leste habeat.

De memoria mortis ⁊ non delectā
do in tp̄alibus. Ca. cvij

Erat quidam
imago ī ciuitate rōana que
rectis pedibus stabat. hēbat
qꝫ manū dextrā extensaʒ ⁊ suꝑ mediū di
gitum erat suꝑscriptio. Percute hic.
Imago ista a longo tempe sic stabat eo
ꝙ nullus sciebat quid hoc significaret.
Percute hic. Multi ammirati sunt ⁊ se
pius ad imaginē venerunt titulū respi/
ciendo ⁊ sic recesserunt quia suꝑscriptio
nē penitus ignorabant. Erat quidā
clericus subtilis: qui cū de imagine au
disset multū sollicitus erat eā videre.
dum autē eam vidisset ⁊ superscriptio/
nem legisset. percute hic: vidēsqꝫ solem
super imaginē: per solis vmbrā digitūʒ
discernebat ꝑ quē dicebat. percute hic
Statim ligonē accepit ⁊ vix per distan
tiam trium pedū fodiebat ⁊ quosdam
gradus descendētes inueniebat. Cleri/
cus non modicū gaudens super gradū
descendit quousqꝫ sub terra nobile pala
cium inuenit aulam intrauit vidēsqꝫ re
gem ⁊ reginam ⁊ multos nobiles in mē
sa sedentes respexit ⁊ circūquaqꝫ totam
aulā plenam hoībus ⁊ omnes erant ve/
stibus preciosis induti nullus ex omni
bus vnicū verbū ei loquebatur. Respex
itqꝫ ad vnum angulū ⁊ vidit lapidē po
litū qui vocatur carbūculus: a quo tota do
mus lumē recepit. Et ex opposito car/
bunculi in angulo hominē stantē hn̄teʒ
qꝫ in manu sua arcū paratū cū sagitta ad
ꝑcutiendū. ⁊ in fronte eius erat scriptū
Ego sum ꝗ sum. nullus arcum meum vi
tare pōt. ⁊ precipue carbunculus ille qui
relucet tā splendide. Clericus cum hoc
vidisset āmirabatur: camerā intrauit ⁊
mulieres pulcherrimas ī purpura ⁊ pel
lo oꝑantes inuenit ⁊ nullū verbum ei
dixerunt. Deinde stabulū equorum in
trauit ⁊ optimos equos ⁊ asinos ⁊ sic d̄
ceteris inuenit. eos tetigit. ⁊ ad tactum
suum lapides apparuerūt. Hoc facto ō
nia habitacula palacij visitauit ⁊ quic/
quid cor eius desiderabat hoc inuenit.
Deinde sicut prius aulam intrauit ⁊ d̄
recessu cogitabat ac in corde suo dice/
bat. Mirabilia vidi hodie ⁊ quicꝗd cor
desiderat hoc poterat inuenire. Uerum
tamen nullus dictis meis credet d̄ istꝭ
que vidi. Et ideo bonū est in signum ve
ritatis aliquid mecū portare ad mensā
suꝑiorem respexit ciphos aureos ac cul
tellos optimos vidit ad mensam acces
sit vnum ciphum cum cultello de men/
sa leuauit vt secum portaret. Cum vero
in sinu suo collocasset: imago que in ā/
gulo cuʒ arcu et sagitta stabat ad carbū
culum sagittā direxit et illum percussit.
et in multas partes diuisit. Incontinē
ti tota aula facta est sicut nox tenebrosa
Clericus videns totaliter est contrista/
tus viam exeundi propter nimiam ob
scuritatem inuenire non poterat. Et sic
in eodem palacio misera morte mortu/
us est.

Moralizatio.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-91/0117
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG